

զ'Իանիէլ եւ զ'սմ արեանառու մերձաւորսն
եւ զ'իս զփծուն գրիչս եւ զ'ծնողս մեր՝ յի-
շեսջիք ի սք յաղաւթս ձեր աղաչեմ: |

942. Արդ (յեր)ես անկեալ աղաչեմ սք
ընթերցողք՝ որք հանդիպիք սմա կարդա-
լով կամ աւերնակելով, յիշեսջիք զմեզ ի
(քս ? — Վայ) զվերոյ գրեալս առհասարակ
եւ զմիեղէն սք եղբարքս, զմիարանքս սք
Ամենափրկչիս զձր Սարգիս փակակալ, զձր
Յակոբ, զձր Մաթէոս եւ զսիրասնունդ որ-
դիքս մեր եւ հոգելից աշակերտքս կուսա-
կրան սք քհնայքս, զկազմաւզ սորա զձր
Յակոբ եւ զձր Յոհնէս, որ . . . . (չի կար-
պացում երկու բառ) ունիւք սիրով եւ հնա-
զանգութք, զձր Անդոն, զձր Աւետիք,
զձր Դաւիթ, զձր Ղազար, զձր Ղուկաս,
զձր Մանուէլ. զձր Արահամ եւ զձմ առ-
հասարակ, զմեծ եւ զփոքր եւ զերախտա-
ւոր հայրն իմ զփոխեցեալն առ քս Յվս,
որ բազում աշխատութք զվուխտըս (s!) կո-
կեաց, վասն յիշելոյ աղաւթից՝ անծ ողորմի
իւրեն եւ մաւրն իմոյ էմինին, որ բազում
չարչարանաւք, յուսով եւ սիրով եւ անչափ
տառապանաւք ծառայեաց ինձ. քս անծ
միոյն հարիւրապատիկ հասուցանէ իւրենն.
եւ ընդ կանանցն իւղաբերիցն դասակից եւ
պսակից (s!) առնէ եւ ձեզ յիշողացդ եւ մեզ
յիշեցելոց ողորմեսցի քս անծ: Ամէն եղիցի:

Աղաչեմ զձեզ եղբարք որ անձանձիր
եւ անխափան զյիշատակս սք գրոցս կա-
տարէք ձրագալուցիւն կամ Յովհաննու տաւ-
նին անբիծք. շարական, անծանել եւ աւե-
տարան կարդան, եւ լի բերանով անծ ողոր-
մի ասցէք (s!) եւ խնամով պահէք եւ ջուխտ
մեզարով, ի ձէթէ եւ ի տինէ (?) պատրաստ
պահէ:

7.

N 251 (Կ. 244) աւեսարան բոլորգիր
գրիչն է Սեպիանոս մահդասի 94ա

239ա. Զփծուն գրիչս եւ զմեզաւք ծե-
րացեալ մահդասի զստեփն յիշման արէք (s!)
արժանի:

308ա. Փառք համագոյ անբաժանելի եւ
միասնական սք երրորդութեն հաւր եւ որ-
դւոյ եւ հոգւոյն սրբոյ. այժմ եւ միշտ եւ
յաւիտեանս յաւիտենից ամէն: | |

308բ. Որք զմտաց աչս անաղաւա եւ
վճիտ ունիցի երկնա . . . (?) գրտամամբ (s!)
առ էականն լոյս:

Սովորութի է անձային արանց միշտ եւ
հանապազ խոկալ յանձային պատուիրանս
ի տվէ եւ ի գիշերի միշտ վերինն խորհել
ուր քս նստի ընդ աջմէ անջ եւ բազում
պատճառի բազումք փափաքին ջեռմեռանդ
սիրով եւ ըղձալի ցանկութք արդիւնս եւ
գործս կատարել, որպէս եւ հրամայեաց
տրն. զանձեցէք ձեզ գանձ յերկինս որ ոչ
ցեց եւ ուտիչ ապականեն եւ ոչ գողք ա-
կան հատանեն եւ գողանան:

Արդ եղեւ զբաւ գրչութե այսմ անձա-
չունչ աւետարանիս. ի թվ. հայոց՝ Ծ եւ Բ.
եւ ի վշտաշատ ժամանակի, ի խանութե
ուզունն հասանիցն եւ ի հայրապետութե ան-
նոր յարտակէս կթնի | | ի սք յաթոռն էջ-
միածին ի յերկնահանգէտ եւ ի սք ուխտս
հայոց քառ սք ամենափրկչիս որ է պատ-
կեր ան մերոյ յի քի, որ է օրհնել յիւտենս
յաւիտեց ամէն:

8.

Ձեռ. էջմ. N 925 (ԿՏԱԳ N 20). նց.

Փառք համագոյ եւ միասնին սք երր-
դուին անբաժանելիս երրկ անձնաւորուեն
եւ միակ բնուեն հաւր եւ որդւոյ եւ հոգոյն
սրբոյ յաւիտենս յաւիտենից ամէն: Որ ետ
հասանել ինձ յախմար եւ սխալագիր գրիչս
Գրիգոր անուամբ միայն եւ ձեւով եզակի
կրօնաւոր կոչցլոյ յաւարտ տուժրին մեկ-
նուէս (Յակոբ Ղրիմեցու) ի յուրխուին ու-
սումնասիրաց անձանց եւ պհլ անխալ ըզ-
լրումն տօնից տէրունականաց զատիկն եւ
զայլսն:

Արդ սկիզբն սր եղեւ ի յանեղաչէն եւ
անձարնակ գեաւղն Քանաքեռ եւ կտրումն
եղեւ ի մեծ մենաստանիս Հայու Թառա՛,
ընդ հովիւաւ Ամենափրկչին եւ սք Աճաճնին
եւ ի յայլ սրբուեցն, որք աստ կան հաւա-
քեալ. գրեցաւ գիրքս ի թվինիս հայոց ԶԴԲ:
եւ սկիզբն գրոյս եղեւ յուրիս ք եւ կտրմն
աւգոստոս լմ. յաղագս վայելման անձին
իմոյ եւ մերոյ յետոյ եկելոց:

Արդ գրեցաւ ի հայրապետութե ազգիս
Հայոց ան Գրիգորի եւ յարհի եպիսկոպոսեն
մեծ նահանգիս Արարադեան ան Ստեփաննին